

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Capvt Primvm. Ingressus ad sermonem de Excerptorum modo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

PARS ALTERA.
EXCERPTORVM METHODVS.

SEV

QVOMODO EXCERPENDVM SIT.

CAPVT PRIMVM.

Ingressus ad sermonem de Excerptorum modo.

EVLGIVS. En uvas, Faustine, perhiemem seruatas: praludamus fami hac promulside. **FAVST.** Quid hoc novi moris in tua domo? Alibi vindemiam secundis mensis inserunt inter beata. Hic ferculorum omnium anreaambulones sunt uva. **EVLG.** Me-

motiã mihi refectas uva ambulantis, quam mea mihi Excerpta, ni fallor, explicabunt. Sed prius accusatio, de more nouo, amolienda. Hoc cino tibi peregrinum, aut nouum uidetur, in prandii caput apponi uvas? Medicorum placitis fit. Ajunt stomachum eo succo, praesertim si recentes sint uva, non malè initiari, cum ad acuetam appetentiam, tum ad aluum ducendam. **FAVST.** Ut sese dant initia, non tam dapes hodie, quam eruditionem prandebimus. Pareamus ergo Medicis, & uvas praemitamus officio. Bromius praecedat Cererer. Sed tu interim, quæso, quod de ambulante uva cæperas, exequere. Prodigium luculentum, si uspiam uva ambulat. **EVLG.** Qui sapit hæc gustatio? **FAVST.** Puto Apianas esse, aded dulces sunt. **EVLG.** Nec mea familia, nec auesid nesciunt: nam & illa, & illa valde appetunt hoc genus vitis. Et quod sanè lepidum est, cum domesticos furtiuae uellicationis infimulo, culpam in aues reuerunt, si aues loqui scirent, domesticorum gulam acculerent. Tu botrum hunc totum jugula; modò sapiat. Hospiti hæc victima debetur. Ceteri missus non obruent te.

De ambulante uva, & legere me memini, & Excerpte. Heus puer porrige sis Adversaria illic, & Lemmata cum indicibus. Huc oculos, Faustine, & animum: cerne paginam Adversariorum centesimam quinquagesimam quartam. **UVA AMBVLANS** majusculo characterè scriptum. Explicatio hæc est. Erinaceus erga suos catulos sollicitus paterfamilias, non patitur deesse illis pabulum, quod furto aut rapto colligit. In curam hanc intentus ingeniosè protfus furatur. Nam sub adultum Autumnum ad vires perrepens uvarum baccas pedibus in terram decutit, quas, sese circumvolvens, spinis excipit, deinde in cavernam suam descendens illas catulis suis præbet decerpendas. Hoc nobis omnibus aliquando spectantibus & admirationem movit, & risum. Echinus verò sic acinus onustus speciem exhibuit uva ambulantis. Vin' & aliam explicationem?

Insigniorem uvam unus aliquis Macario Alexandri no detulit benevolentia argumentum. Macarius, qui seipsum odisse, & gulam sublingere jam didicerat, vicino suo, qui fractioris videbatur esse valetudinis, uvan obtulit. Ille humaniter gratias egit huic amoris officio, sed quia vicinum suum hoc edulio digniorem, quam se credidit, uvam retinere nefas censuit, & pertulit ad eum, qui proximus habitavit. Sed & iste obsequiosum

A hoc honoris ferculum alteri mittendum duxit. Et ille rursus ad alium, & alius iste iterum ad alium, & ita deinceps alter alterum sese potiore rarus, oblatum munus porò ambulare iussit. Sic uva per toguria plurimorum valde constantia ambulans ad primum rediit, dum ignorarent singuli, qui primus mittere cepisset. Macarius sibi, suisque gratulatus de tam nobili continentia atque amoris specimine, Deo gratias egit. Sed nec se quidem hanc ambulante uvam vel libere sustinuit, in qua tot alii, charitatem & temperantiam exercuissent. En, Faustine, ambulante uvam. Hæc etymologia ferculum, aut poculum, quod in mensa obit, ambulans cibus, ambulans calix congruè vocatur. Hæc mea mihi suggerunt Adversaria. Adde aliud ex iisdem, paginam centesimam septuagesimam.

B Turca vinum non bibunt, praesertim cum habent Turca vi-
spectatores. In abdito, cunctisque arbitris remotis le-
gem violare, non ducitur religioni, dummodò potator
suos sibi oculos & linguam fideles spondeat. Licet ergo
liquorem vitis ex lege non bibant, uvas tamen com-
dunt quouis tempore recentes. Sed eas sic seruant. Do-
lioli fundum sinap. foliis sternunt, dein botros impo-
nunt; iterum miscunt folia, iterumque ramos, dum
doliolum impleatur. Ut autem quicquid hic vel aeris,
vel vacui est excludatur, multam affundunt, & arculam
diligentissimè obturant. Hinc mediâ hieme uvas exi-
munt, velut à vite recentissimas. Liceat paucula de uvis
attexere ut Excerptorum utilitatem, vel hinc etiam
discas.

C Affirmat Plinius in interiore Africa parte botryones
ac uvas nasci tam grandes, ut infantium puerorum ma-
gnitudinem exuperent. Nil supra fidem locutum autu-
mo. Nam divinae paginæ auctoritas astruit, Palestina
borum eâ mole fuisse, ut illum vix duo viri ex Ne-
chel-Escol ad Israelis populum in veste detulerint, ad
fertilitatem terræ testadam.

Nicolaus Christophorus Radziuill Princeps Polo-
nus, eques Hierosolymitanus, cum in Palestinam habe-
ret iter, Alexandriae uvas Rhodias non spectavit ran-
tium, sed & comedit. De harum magnitudine oculus
testis affirmat; acinos earum esse ad instar nostratum
prunorum, illarum verò longitudinem tres partes unæ
nostratis exæquare. Hic botrus unicuique non prandii pro-
ludium, sed cena sit aut prandium.

D De uvis pensilibus quæ multo tempore asservari so-
lebant, ut mea mihi lemmata dicunt, mentionem facit
Aurelius Macrobius lib. 4. Saturnalium c. 20. Hiero-
nymus Mercurialis l. 4. Variarum sectionum c. 11. Isa-
cus Casaubonus in Athenæum. En gustulum ad pome-
ridianam dissertationem nostram de modo Excerpten-
di. Sed seponamus tantisper ista, dum fami dentes ex-
cusserimus. Dum calet cibus, sapiet.

CAPVT II.

Leges pauculae ad Excerptum scriptæ.

EVLOG. Parentatum est, si non gula, saltem fami.
Ergo ad refectum. Excerptum esse diximus. Nunc
porò